

Výlet na Hrebienok

Dňa 28.3.2023 ráno o 4,00 hod. v Naháči v mnohých rodinách zvoní budík. 14 členov JDS sa chystá na výlet do Tatier. Odchod vlaku zo Železničnej stanice v Trnave je o 6,00 hod. Dôchodci sú už na stanici o 5,30 hod.

Stojíme na stanici a pozeráme ako k druhým vlakom pribúdajú minúty meškania. Náš vlak zatiaľ bez meškania. Ideme sa informovať čo sa stalo, odpoveď znie, že sa v Brestovanoch stala tragická nehoda a doprava je odklonená. Na nástupišti č. 2 nastupujeme do rýchlika z Bratislavy do vagónu č. 9, kde máme rezervované 3 kupé. Sedíme vo vlaku a čakáme, pohli sme sa o 6,45 hod. s tým, že všetka doprava na východ ide cez Sereď. V Seredi čakáme na uvoľnenie koľajníc, aby sme sa mohli pohnúť smerom na východ k Popradu. Vo vlaku zistíme, že lanovka a ťadový dom na Hrebienku sú zatvorené. Rozhlas vo vlaku hlási, že náš vlak ide podľa harmonogramu vlaku č. 1731, ktorý stojí skoro v každej stanici. Počasie vonku nám zatiaľ praje.

Vychádzame z Piešťan a vlaky nás začínajú obiehať, vrátane rýchlika, ktorý vychádza z Trnavy o 8,00 hod. smerom do Tatier. Skoro všetci už majú povýťahované prvé lepeňáky. Stojíme v stanici Nové Mesto nad Váhom, vlak sa začína hýbať a zrazu na chodbe nastal ruch, mladý chalan behá od dverí k dverám, otvára dvere za jazdy, chce vyskočiť, pretože na stanici mu zostal kamarát z Ameriky, a to iba v tričku a teplákoch, bez dokladov. A čo je najhoršie nevie po slovensky. Hľadá sprievodcu, volá políciu a my dôchodci máme rušno.

Prichádzame do Žiliny, počasie sa začína kaziť, sneží a fúka, a preto bolo potrebné okrem zajedania sa aj trochu „zahriať“. V Liptovskom Mikuláši je už všetko biele, snehu ako na Vianoce a konečne po 6-hodinách cesty vystupujeme v Štrbe. Nasadáme do zubačky, ktorá ide na Štrbské pleso, kde nás víta pravá zimná fujavica. Sadáme do prvej reštaurácie na obed. Po dobrom obede a pive ideme všetci na prechádzku okolo Štrbského plesa, husto sneží, fúka, šmýka sa, čiže bolo aj niekoľko pádov, ale všetko dobre dopadlo.

Späť na stanicu sme prišli o niečo skôr a zistili sme, že odchod zubačky späť na stanicu Štrba sme nepozreli dobre a preto sa všetci rýchlo zoraďujeme, aby sme stihli skorší odchod. Sedíme v zubačke, ktorá už ide pomaly smerom dolu, keď sa zdvihne zo sedačky mladý muž, dáva si odznak a začína sa kontrola cestovných lístkov. A tak sme v Tatrách mnohí po prvý krát zažili aj revízora.

Na stanici v Štrbe sa dozvedáme, že náš vlak bude mať meškanie 10 minút. Začínáme sa obávať, či nebude naša cesta domov znovu trvať 6 hodín. Na šťastie rýchlik prišiel do stanice s minútovým meškaním, sadáme do nášho vagónu č. 9. Na chodbe stojí sprievodca vysoký ako tatranské hole, v ruke drží kruh na vyšívanie a vyšíva vzory na pánske košele.

Vyťahujú sa posledné lepeňáky, všetkých snahou je dopiť a dojesť čo ešte zostalo. Náš vlak prichádza do stanice Trnava s plánovaným príchodom o 20,00 hod.

VÝLETU ZDAR!